

9. dopis

Londýn 31. ledna 1946

Drazí!

Dnes dostal jsem dopis 6. a 7., oba z 25. ledna. Dopis 3. se zřejmě již ztratil, jestliže snad neleží ukryt na katolickém stole, čekaje dosud na odeslání. Prosím o opakování jeho obsahu. Nebyly u něho důležité přílohy?

Tak už máme lorry? Jaké je? Kolik sežere? Dostaneme na něj co potřebujeme?

Lístek z Vídně jsem odevzdal Grace k přímému vyřízení. Nemám na nic jiného kdy, musím se držet jen svých úkolů: German Children & Mothers out of CZ, Relief for Silesia. Přitom mám hodně příležitostí napravovat chyby, které nám způsobily ohromné mravní škody. Doznání, pravda a vůle a činy k nápravě jsou nejlepším způsobem, jak očistit zhanobenou čest národa. Jenže tomu naši pořád ještě nechtějí rozumět... Kdo tomu rozumí a to chápe, je J. M. Dnes jsem s ním znovu hovořil. Stěžoval jsem si mu také, jak moji přátelé v Praze téměř klesají pod prací a odpovědnostmi, zatím co já tu civím, a tu mi řekl: „Já pracuju 20 hodin denně. Včera jsem dvakrát omdlel.“ A přitom řekl reportérům, že se nehodí na gen. sekretáře Ú. O, protože je „lazy, too lazy...“.

Právě jsem byl s jeho dopisem u Mr. Hynda, předsedy Control Comission. Mluvil jsem s jeho osob. tajemníkem. Byl již informován a slíbil mi být nápomocen. Tak uvidím.

Ve středu 30. měl jsem 1 ½ h trvající rozmluvu s Middleton Merry, vydavatelem Peace News. Potom s Mrs. Rhys Daviesem, M.P., v House of Commons. Je to velmi milý starý pán. Slíbil zatlačit u Hynda. Informovat jsem nemusel, ti lidé tady vědí rozhodně víc nežli my. J.M. mi říkal, že denně dostává množství dopisů z int. táborů, které mu postupují M.Ps. a členové vlád a legací. Tohle je rub naší propagandy!

Pak jsem byl u Lady Jowitt, choti Lorda Chancellora (předsedy House of Lords). Jeho včerejší řeč ve sněmovně lordů pošlu příště. Na schůzce byla též Mrs. Brants, David Hodgkin a John Wheeler z Int. Vol. Service. Chtěl jsem je získat pro opavskou akci. Jsou všichni pro účast na ní. Lady J. navrhla utvoření „British Relief to Czechoslovak“ za předsednictví M. Lobkowicz a jejího. Řekl jsem, že raději bych měl tichou a skromnou, ale vydatnou pomoc pro jeden úsek činnosti, než široce založenou akci. Mrs. Sargent ihned pochopila, kam mířím, a vysvětlila: „Víte, my Češi jsme hrdý národ a přijímání darů ve formě dobročinných sbírek (“charity“) se dotýká našich citů.“ Srdečně jsem jí pak za ta slova venku poděkoval. A tak tedy asi zůstane při tom, jak jsme to s Ralphem plánovali: při činné účasti jednotlivců ze Švýcar, z Dánska, ze Švédska, z Anglie. Na nás bude, abychom tuto pracovní četu doplnili našimi lidmi. Nebude to tak honosné, jak Lady J. navrhovala, ale bude to to pravé.

Večer vyprávěl jsem do 12. h. v noci manželům Catch. o naší činnosti za války a po ní.

Dnes jsem obědval s Elsou a svačil s Libuší Ambrosovou, která přijela z Watfordu za mnou.

Zapomněl jsem říci, že J. M. je rád, že mám kontrolovat ten dar 1.000 £ do O. Kokoschky. Nedovedu si představit, jak to budu provádět. Zásahu na tom má Mrs. N.

Napiš mi, prosím, Olgo, zdali jí referuješ a co říká. A co Dr.Kohout?

Tobě, drahá Aničko P., velmi děkuji za milé řádky. To víš, že mne všechno velice zajímá, co se u vás děje a co dělají děti i přátelé. Bůh Vám všem žehnej a dávej zdraví a sílu!

Líbá Vás

Váš Přemysl

Dostal jsem dopis od Ervína Kostenbauma. Není to ten chlapec, jehož otec měl prý na Slovensku nějakou cihelnu či lom a kterého jsem vezl v autu z Mýta do nemocnice do Prahy (měl malarii)?

CAPP – 00217 ČAPP 40